

РЕШЕНИЕ

№ 22905

гр. София, 08.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 16.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **3728** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 28, ал. 1 от Закона за хазарта /ЗХ/.

Образувано е по жалба на „Дрийм бет“ ООД, подадена от адв. Г., срещу Решение № 000030-3491/25.03.2024 г., издадено от изпълнителния директор на Национална агенция по приходите /НАП/. Иска се отмяната му като се осъди Националната агенция за приходите /НАП/ да изплати на „Дрийм бет“ ООД сумата от 5 687, 78 лева, представляващи лихва за забава върху недължимо внесената и възстановена държавна такса в размер на 27 000 лева. Претендират се разноси.

В ОСЗ жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът- изпълнителният директор на НАП, не представя писмен отговор по жалбата.

В ОСЗ се представлява от юрк. С., който оспорва жалбата. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК провери изцяло

законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

С решение № 000030-2629/29.03.2023 г. на изпълнителния директор на НАП за ново произнасяне на основание чл. 173, ал. 2 АПК по влязло в сила решение /л. 14/ е уважено искане вх. № М-26-Д-1664/23.11.2021 г. на „Дрийм бет“ ООД за възстановяване на недължимо внесени и платени държавни такси по чл. 30, ал. 6 ЗХ в размер на 25 000 лева и по чл. 1, ал. 3 от Тарифа за таксите, които се събират по Закона за хазарта /ГТЗХ/ в размер на 2000 лева за обект с адрес [населено място], [улица].

С искане вх. № 26-Д-103/26.01.2024 г. /л. 12/ на „Дрийм бет“ ООД до изпълнителния директор на НАП е поискано заплащане на сумата от 5 687,78 лв., представляваща лихва за забава върху недължимо внесените и възстановени с решение № 000030-2629/29.03.2023 г. на изпълнителния директор на НАП държавни такси в общ размер на 27 000 лв. за периода 14.01.2021 г. -25.04.2023 г.

Административното производство е приключило с издаването на оспореното решение Решение № 000030-3491/25.03.2024 г. на изпълнителния директор на НАП, с което искане вх. № 26-Д-103/26.01.2024 г. е оставено без уважение /л. 8/.

За да постанови оспорения отказ, органът е приел, че чл. 129, ал. 6 ДОПК в случая е неприложим на основание чл. 46, ал. 2 ЗНА, тъй като при и по повод дейностите по надзор върху хазарта изпълнителният директор на НАП действа в качеството си на орган, упражняващ държавен надзор в областта на хазарта, а не в качеството на орган по приходите, каквато е предвидената в чл. 129, ал. 6 ДОПК хипотеза. Освен това е посочил, че дружеството е разполагало с възможността да оспори Решение № 000030-2629/29.03.2023 г., с което са възстановени недължимо внесените такси, от която възможност то не се е възползвало, нито от негова страна е подадено искане за допълване на този акт. Предвид че този акт е влязъл в сила, последващите претенции на организатора са определени като недопустими.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок /л. 7/.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Не се констатира порок на решението по чл. 146, ал. 1 АПК. В чл. 17 ЗХ са уредени функциите и правомощията на изпълнителния директор на НАП, който съгласно чл. 16 ЗХ осъществява държавния надзор в областта на хазарта и свързаните с него дейности. Според чл. 17, ал. 1, т. 16 ЗХ изпълнителният директор на НАП осъществява и други правомощия, освен посочените в т. 1-15, в областта на хазарта и свързаните с него дейности, предвидени в нормативен акт. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗДТ контролът по правилното определяне и събирането на таксите се провежда от ръководителите на съответните държавни органи и бюджетни организации и съдилищата. Изпълнителният директор на НАП е органът, който следва да издаде акта и пред когото следва да се подаде искане за прихващане и/или възстановяване на недължимо платени такси, тъй като той е органът, който осъществява регулацията по издаване и продължаване на лицензите за организиране на хазартни игри, както и има правомощията да се произнася и по други въпроси в областта на хазарта и свързаните с него дейности. Следователно, изпълнителният директор на НАП, е материално

компетентният орган да разрешава, респ. да отказва възстановяването на недължимо платени такси, както и да определя размера на законната лихва върху върнатите суми. Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства.

Преценката на административния орган е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК. Административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството.

Съдът счита, че правилно е приложен материалният закон

Претенцията на „Дрийм бет“ ООД за заплащане на лихви произтича от възстановяване на недължимо платени такси по чл. 30, ал. 6 ЗХ и по чл. 1, ал. 3 ТТЗХ с решение № 000030-2629/29.03.2023 г. на изпълнителния директор на НАП.

Разпоредбата на чл. 92, ал. 4 ЗХ регламентира, че недължимо платени или събрани суми по ал. 1-3 (такси по чл. 30, ал. 3 и ал. 4 ЗХ, годишни такси за социално отговорно поведение, глоби и лихви) и подлежащи на възстановяване се прихващат или възстановяват по реда на ДОПК. Следователно редът по ДОПК не е приложим към таксите по чл. 30, ал. 5 и ал. 6 ЗХ и по чл. 1, ал. 3 ТТЗХ. При и по повод дейността си по надзор на хазарта изпълнителният директор на НАП не действа като орган по приходите, така както е предвидено в нормата на чл. 129 ДОПК. Едновременно с това производството по чл. 129 ДОПК приключва с акт за възстановяване и прихващане, а в случая възстановяването на недължимо платените такси по чл. 30, ал. 6 ЗХ и чл. 1, ал. 3 ТТЗХ е извършено въз основа на решение на изпълнителния директор на НАП в качеството му орган по надзор на хазарта.

След като в чл. 92 ЗХ не е уредена процедурата за възстановяване на таксите по чл. 30, ал. 6 ЗХ и чл. 1, ал. 3 ТТЗХ, правилно административният орган е приел, че не е приложима разпоредбата на чл. 129, ал. 6 ДОПК. След като за главницата не се прилагат правилата на глава 16 „Особени производства“, Раздел I „Прихващане и възстановяване“, чл. 128 - чл. 132 на ДОПК, то същите не могат да бъдат отнесени и към акцесорното вземане – за законната лихва за недължимо платени такси по чл. 30, ал. 6 ЗХ и чл. 1, ал. 3 ТТЗХ.

Законната лихва представлява имуществена вреда - обезщетение за забава, настъпила от издаден незаконосъобразен индивидуален административен акт, а именно: решение № 000030-123/06.01.2021 г. на изпълнителен директор на НАП с което е било отказано възстановяването на платените такси по чл. 30, ал. 6 ЗХ и чл. 1, ал. 3 ТТЗХ в общ размер на 27 000. 00 лева. Този индивидуален административен акт е отменен с влязло в сила решение № 6361/31.10.2022 г. по адм. дело № 5858/2022 г. на Административен съд София град. След като вредите са причинени от отменен по съдебен ред административен акт, то претенцията за заплащане на законна лихва следва да бъде предявена по реда на чл. 203- чл. 207 АПК във вр. чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. Този извод се подкрепя и от разясненията, дадени в Тълкувателно решение № 3 от

22.04.2005 г. по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК на ВКС. Отказът на изпълнителния директор на НАП да възстанови лихвата за забава съответства на приложимия материален закон, тъй като липсва норма в Закона за хазарта, която да задължава ответника да издаде позитивен за дружеството акт по чл. 21 АПК.

По отношение на доводите, изложени в жалбата за евентуално прилагане на нормата на чл. 84 ЗЗД на основание чл. 46, ал. 2 от ЗНА, съдът намира, че лихвата по своята същност е обезщетение за вредата, произтичаща от забавеното изпълнение на задължение, имащо за предмет определена сума пари. Тя се дължи само когато има изрична правна норма относно нейната дължимост или има особено искане от страна на кредитора за нейното заплащане. Искането за заплащане на лихва не е направено от „Дрийм бет“ ООД нито с молба вх. № М-26-Д-1664/23.11.2021 г. за възстановяване на недължимо платени такси, нито преди постановяване на решение № 000030-2629/29.03.2023 г. на изпълнителния директор на НАП, с което тази молба е била уважена. Напротив- същото е депозирано след влизане в сила на този административен акт с молба вх. № 26-Д-103/26.01.2024 г. След като жалбоподателят предявява искане за заплащане на лихва върху сумата от 27 000. 00 лева за периода от внасянето ѝ до нейното връщане, то следва по исков път да установи основанието и размера на своята претенция. Аргументите на ответника за недопустимост на искането за заплащане на лихва с оглед влязлото в сила решение № 000030-2629/29.03.2023 г. на изпълнителния директор на НАП и липсата на искане за допълване на неговия диспозитив са ирелевантни към настоящото производство. Оспореното решение е издадено при спазване на всички изисквания на чл. 146 АПК и при липсата на отменителни основания жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от по 100 лева, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд София град, II-ро отделение, 24 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Дрийм бет“ ООД срещу Решение № 000030-3491/25.03.2024 г., издадено от изпълнителния директор на Национална агенция по приходите.

ОСЪЖДА „Дрийм бет“ ООД да заплати на Национална агенция за сумата от 100. 00 /сто/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му чрез Административен съд София град пред Върховния административен съд на Република България.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138 АПК.

СЪДИЯ:

